

Sprawozdanie 5

Jan Bronicki

Denis Firat

Borys Staszczak

1. Wstęp o rekurencyjnym algorytmie najmniejszych kwadratów, dla systemu dynamicznego

Rekurencyjny algorytm najmniejszych kwadratów(RLS) jest filtrem adaptacyjnym, którego zadaniem jest minimalizacja wartości uzyskiwanej z metody najmniejszych kwadratów. W skrócie zadaniem tego algorytmu jest poprawa parametrów regulatora zależnie od warunków w jakich się znajduje, jednocześnie ignorując zakłócenia. Filtry adaptacyjne mają to do siebie, że lepiej sprawdzają się w warunkach dynamicznych gdzie stabilna nastawa parametrów regulatora może się nie sprawdzić. Najwięcej problemów jest z dobraniem współczynnika zapominania, od którego zależy jak bardzo algorytm "przejmie" się przeszłością sygnałów wejściowych.

2. Badania symulacyjne

Importujemy potrzebne moduły

```
In [1]: import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
import math
```

Definiujemy potrzebne nam funkcje

```
In [2]: def y0(k_akt: float) -> float:
    return math.sin(0.1 * k_akt)

def obiekt(u: float, k: float, a0_ob: float, a1_ob: float) -> float:
    a0 = 1
    a1 = 1

    z = np.random.uniform(-0.05, 0.05)
    a0_ob[k] = a0
    a1_ob[k] = a1

    return a0 * u[0, 0] + a1 * u[1, 0] + z

def sterownik(u_old: float, y0: float, a: float) -> float:
    return (y0 - a[1, 0] * u_old) / a[0, 0]
```

Główna funkcja symulacji

```
In [3]: def symulacja(N=1000, lamb=1, legend_location="best", plot_title=""):
    y = np.zeros(N)
    yd = np.zeros(N)
    k = np.zeros(N)
    a0 = np.zeros(N)
    a1 = np.zeros(N)
    a0_ob = np.zeros(N)
    a1_ob = np.zeros(N)
```

```

u = np.array([[0.0], [0.0]], dtype=object)

a = np.array([[0.1], [0.1]], dtype=object)
P = np.array([[1000.0, 0.0], [0.0, 1000.0]], dtype=object)
x = np.array([[0.0], [0.0]], dtype=object)

# Główna pętla symulacji
for i in range(1, N):
    k[i] = i
    yd[i] = y0(i)

    x = u
    yn = y[i - 1]

    # Estymator
    P = (1/lamb)*(P - (np.matmul(np.matmul(P, x), np.matmul(x.T, P))) / (1 + np.
    a = a + np.matmul(np.matmul(P, x), (yn - np.matmul(x.T, a)))

    a0[i] = a[0, 0]
    a1[i] = a[1, 0]

    u[1, 0] = u[0, 0]
    u[0, 0] = sterownik(u[1, 0], y0(i), a)

    y[i] = obiekt(u, i, a0_ob, a1_ob)

# Plotowanie
fig_y, axs_y = plt.subplots()
axs_y.plot(k, y, color="green", alpha=1, label="$y$")
axs_y.plot(k, yd, color="black", alpha=1, label="$y_0$")
axs_y.set_xlabel(r"$k$", fontsize=30)
axs_y.set_ylabel(r"$y_k$", fontsize=30)
axs_y.grid(True)
axs_y.set_title(plot_title)
axs_y.legend(loc=legend_location, fontsize=22, shadow=True, framealpha=0.8)

fig_a, axs_a = plt.subplots()
axs_a.plot(k, a0_ob, color="black", alpha=1, label="$a_0$")
axs_a.plot(k, a1_ob, color="red", alpha=1, label="$a_1$")
axs_a.plot(k, a0, color="green", alpha=0.8, label="$\hat{a}_0$")
axs_a.plot(k, a1, color="orange", alpha=0.8, label="$\hat{a}_1$")
axs_a.set_xlabel(r"$k$", fontsize=30)
axs_a.set_ylabel(r"$y_k$", fontsize=30)
axs_a.grid(True)
axs_a.set_title(plot_title)
axs_a.legend(loc=legend_location, fontsize=22, shadow=True, framealpha=0.8)

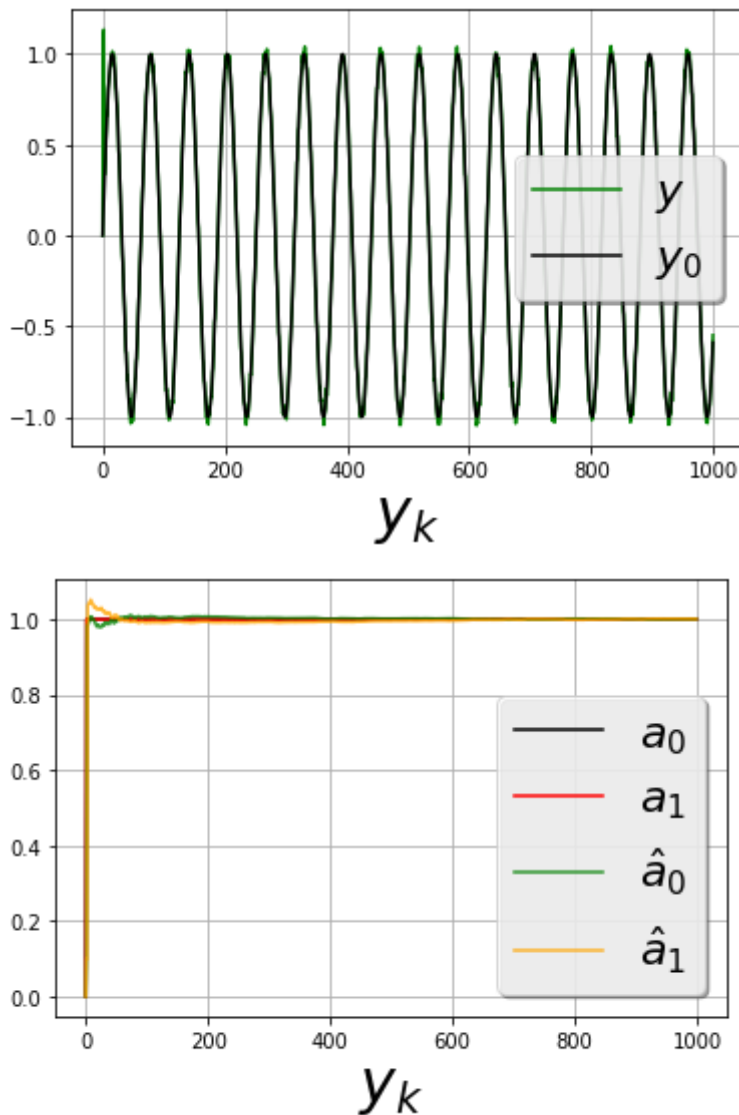
plt.show()

```

Badania symulacyjne, dla $N=1000$ oraz $\lambda = 1$

In [4]:

```
symulacja(N=1000, lamb=1)
```


3. Zbadanie zachowania układu, dla $N=2000$, a wartość w chwili $k=1000$ zmienia się z 1 na 2

Musimy zdefiniować funkcję obiekt, tak aby zmieniła a_0 na 2 w odpowiednim momencie

```
In [5]: def obiekt(u: float, k: float, a0_ob: float, a1_ob: float) -> float:
        if k < 1000:
            a0 = 1
        else:
            a0 = 2
        # a0 = 1
        a1 = 1

        z = np.random.uniform(-0.05, 0.05)
        a0_ob[k] = a0
        a1_ob[k] = a1

        return a0 * u[0, 0] + a1 * u[1, 0] + z
```

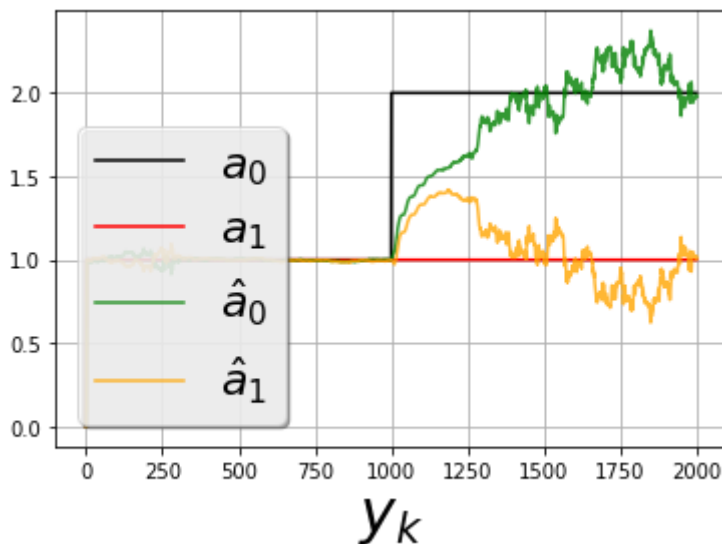
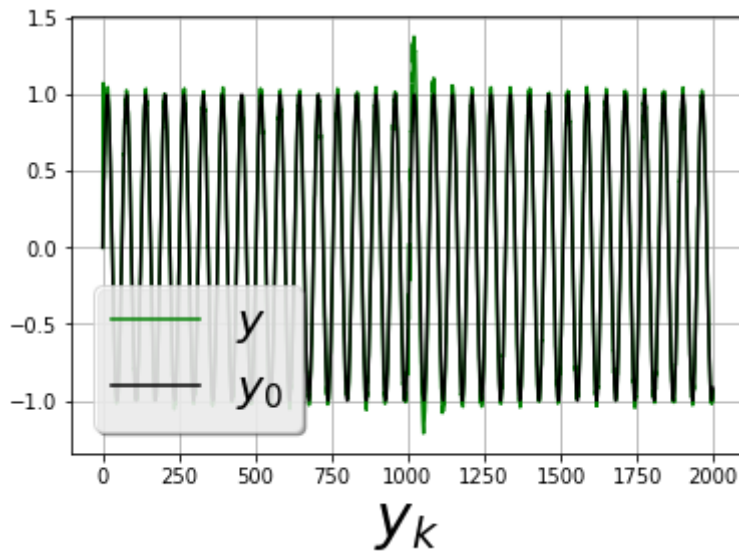
Wyniki symulacji

W momencie zmiany parametru a_0 jesteśmy w stanie zauważyć, pik sygnału wyjściowego, który znacząco odbiega od sygnału wejściowego. RLS musiał "przystosować" się do nowych

warunków, co zajęło mu chwilę, ale przy dobrze ustawionym współczynniku zapominania nie stanowi problemu.

In [6]:

```
symulacja(N=2000, lamb=0.98, legend_location="lower left")
```


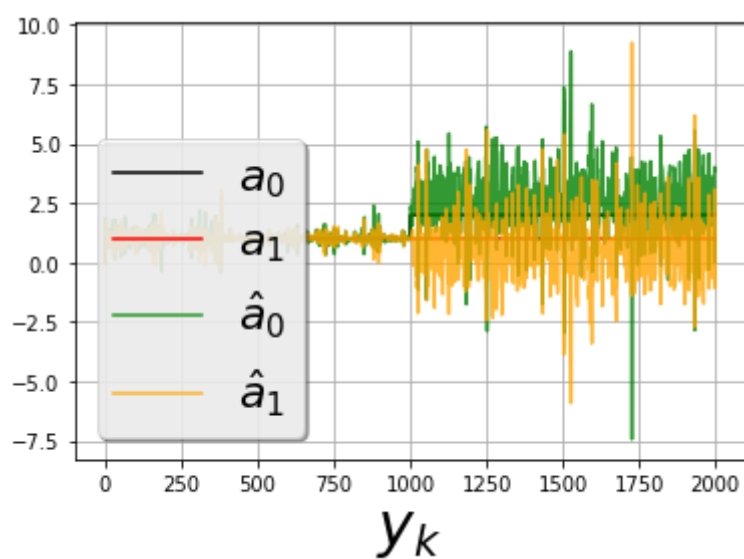
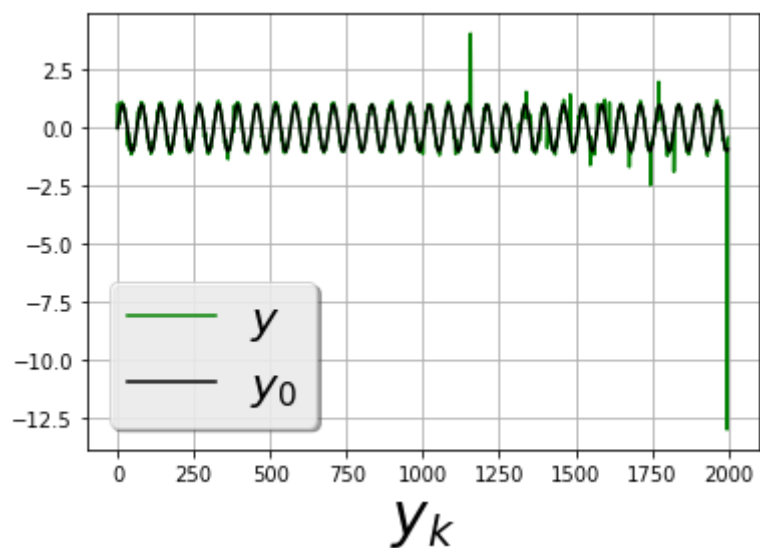
4. Aktualizacja algorytmu

7 różnych wartości λ Współczynnik zapominania zmienialiśmy w przedziale od 0.5 do 0.99. Współczynnik zapominania odpowiada za "przejmowanie" się algorytmu przeszłości wartości parametrów.

$$\lambda = 0.5$$

In [7]:

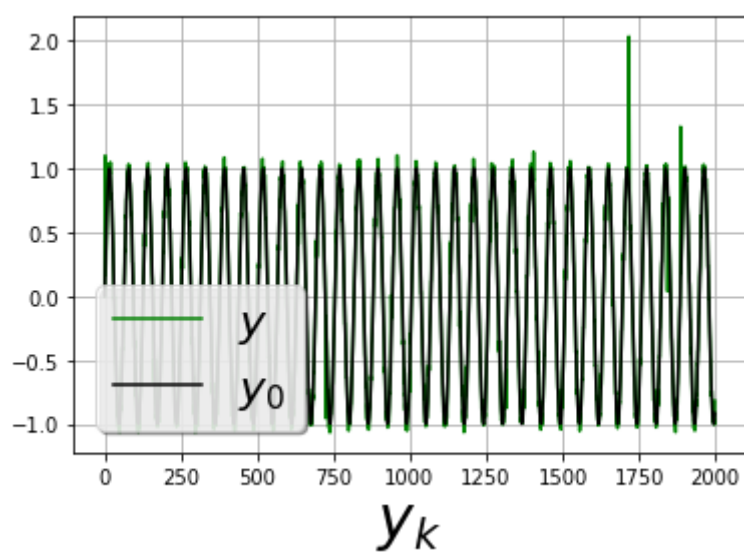
```
symulacja(N=2000, lamb=0.5, legend_location="lower left")
```

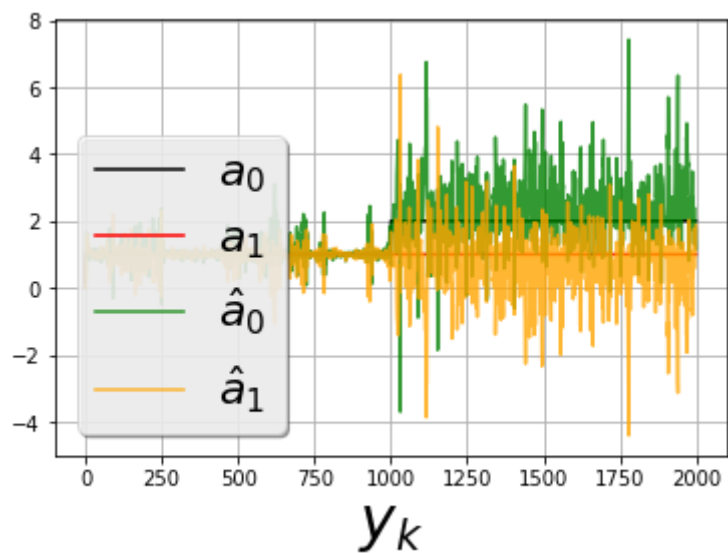

$$\lambda = 0.6$$

In [8]:

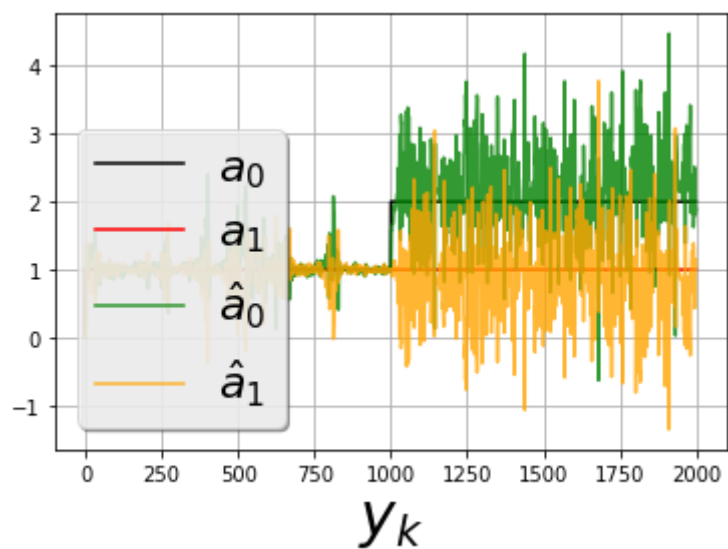
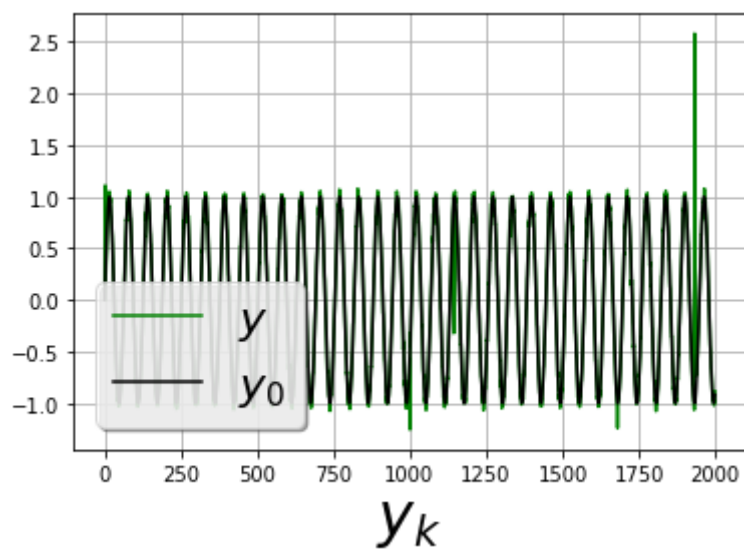
```
symulacja(N=2000, lamb=0.6, legend_location="lower left")
```


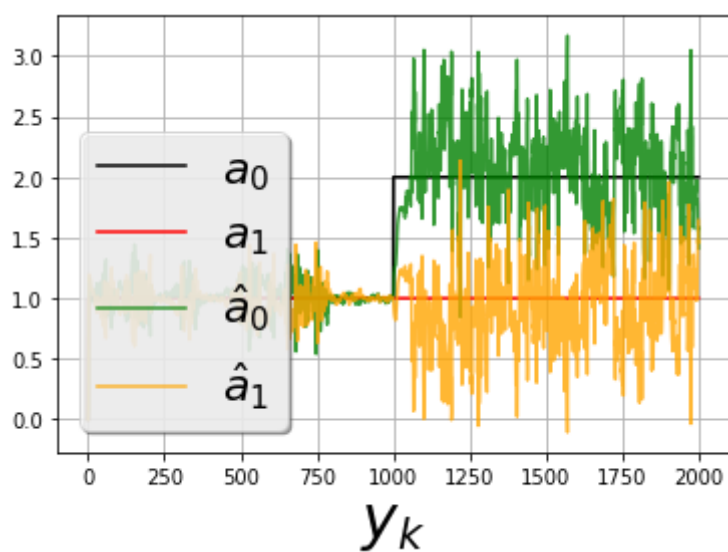
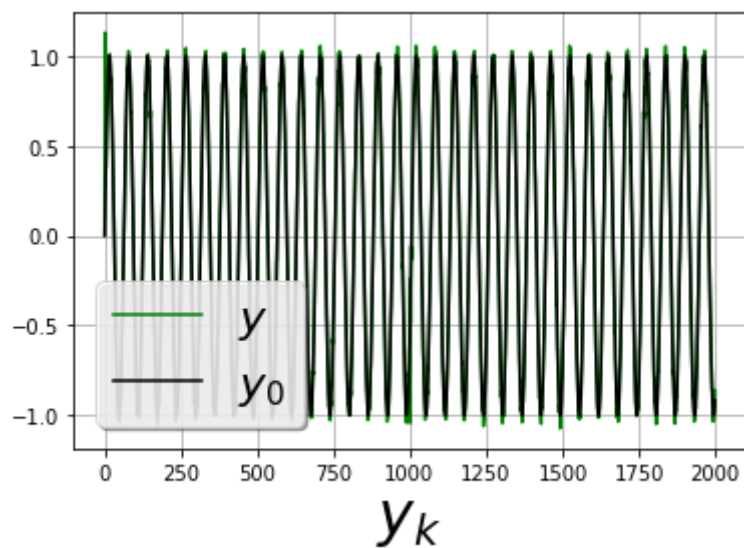
$$\lambda = 0.7$$

In [9]: `symulacja(N=2000, lamb=0.7, legend_location="lower left")`

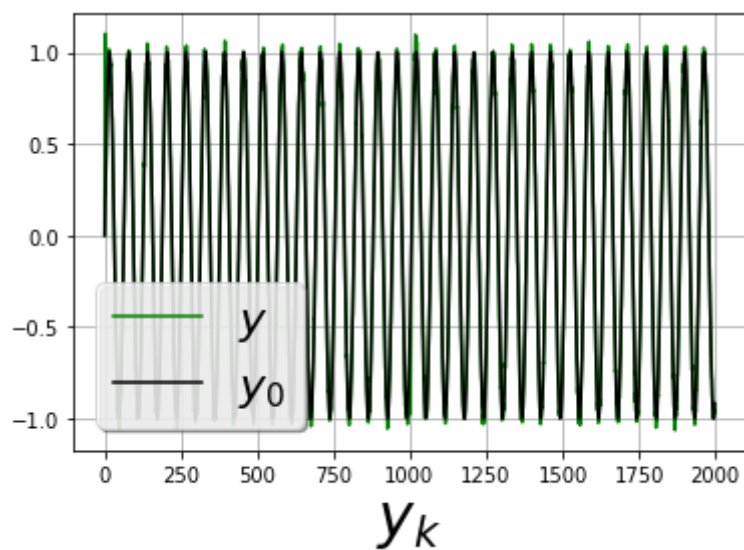
$$\lambda = 0.85$$

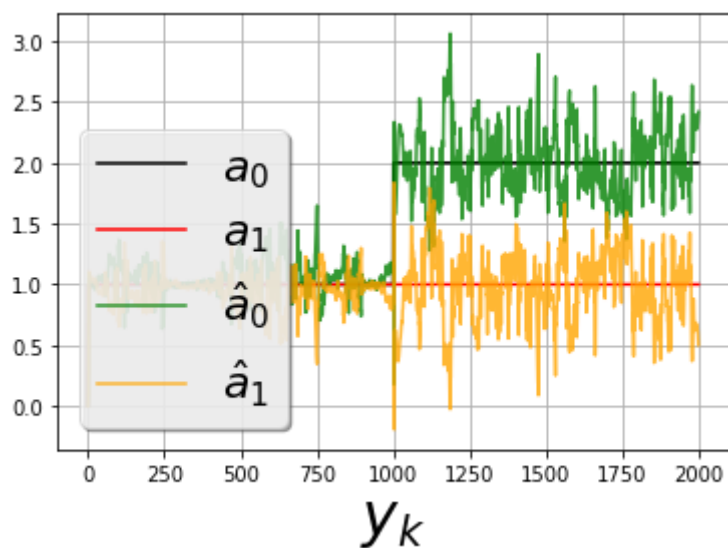
In [10]: `symulacja(N=2000, lamb=0.85, legend_location="lower left")`

$$\lambda = 0.90$$

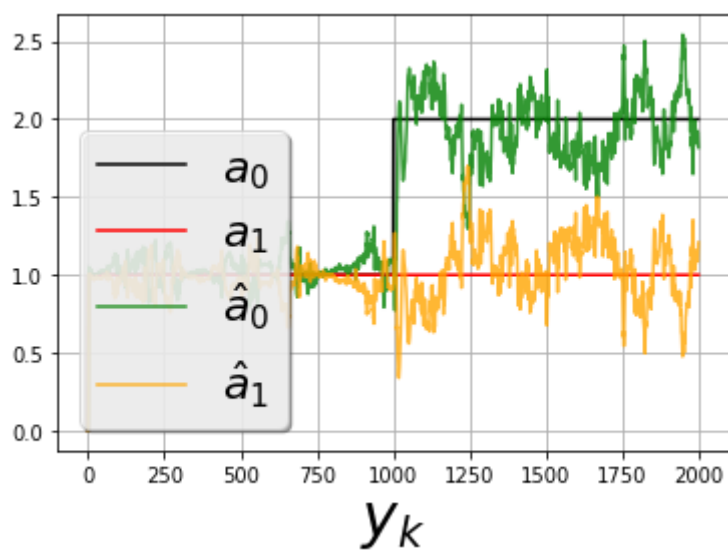
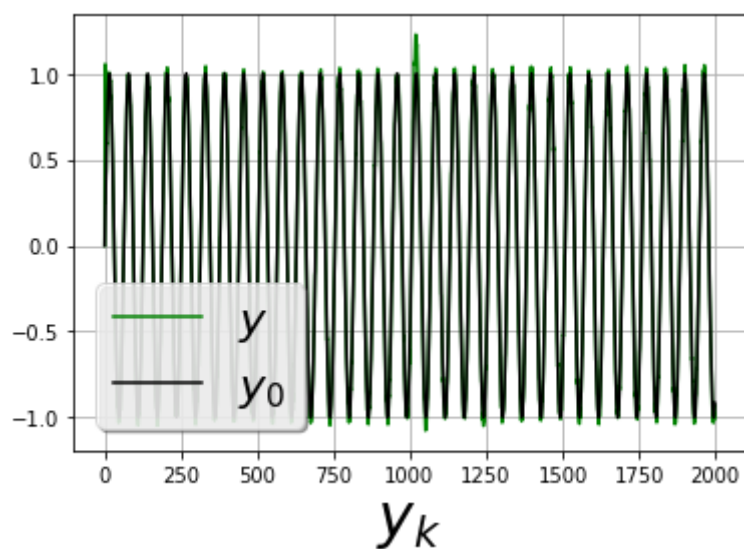
In [11]: `symulacja(N=2000, lamb=0.90, legend_location="lower left")`

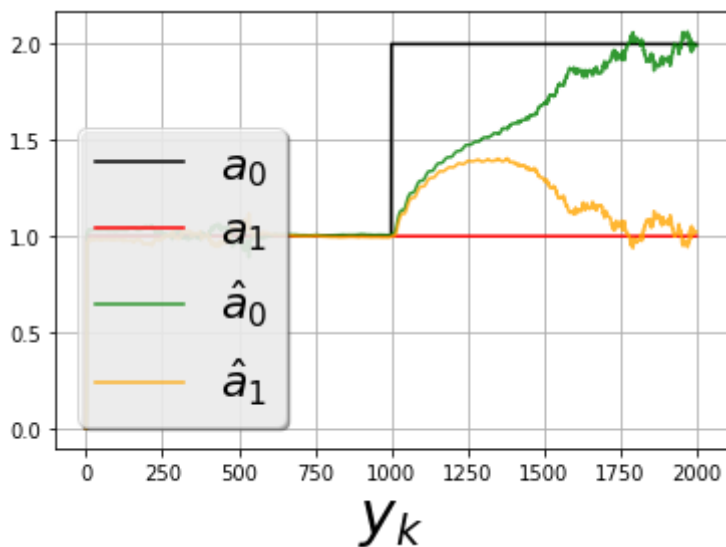
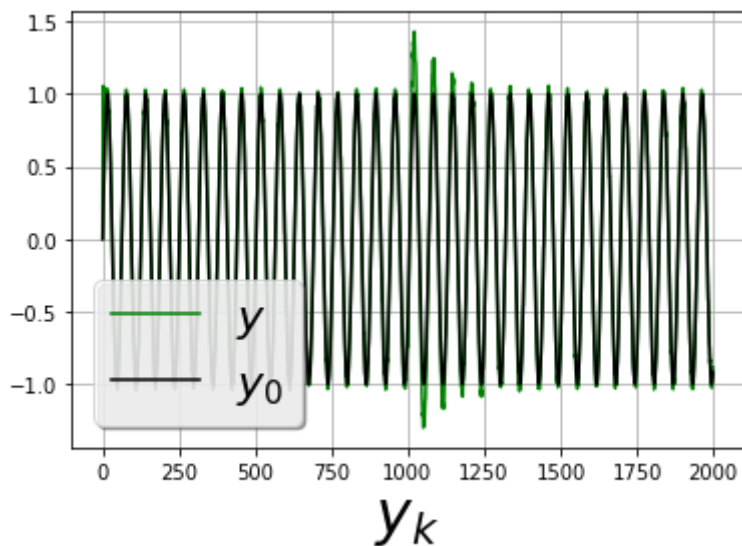
$$\lambda = 0.95$$

In [12]: `simulacja(N=2000, lamb=0.95, legend_location="lower left")`

$$\lambda = 0.99$$

In [13]: `simulacja(N=2000, lamb=0.99, legend_location="lower left")`

Wnioski

Najbardziej do zrozumienia problemu RLS przysłużył się nam punkt 4 tego ćwiczenia, gdzie mogliśmy zauważyć zmianę parametrów estymowanych przez algorytm w zależności od współczynnika zapominania. Zauważyliśmy, że im większy współczynnik tym mniej dynamiczny jest algorytm i wolniej reaguje na zmiany (szczególnie widać to w przypadku gdy $\lambda = 0.99$), ale wartości estymowane są dużo bardziej stabilne. Sensowne wartości współczynnika zapominania są w zakresie od 0.95 do 0.99.